

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којом је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлози за доношење Закона о потврђивању Уговора о гаранцији (Железнице Србије – Возна средства) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој, потписаног 14. јула 2006. године у Београду, садржани су у чињеници да је Европска банка за обнову и развој спремна да одобри зајам од максимално 60 милиона евра за набавку око 1100 нових теретних вагона, као и за набавку и уградњу новог потподног струга за обраду точкова, само под условом да Република Србија гарантује за обавезе ЈП Железнице Србије, као зајмопримца по Уговору о зајму. Наиме, 14. јула 2006. године закључен је Уговор о зајму између ЈП Железнице Србије и Европске банке за обнову и развој (у даљем тексту: Банка), како би се регулисала питања у вези са главним условима зајма, као што су износ и валута, финансијски услови и повлачење средстава. Зајам би почео да се користи у 2007. години, док је као последњи датум расположивости зајма предвиђен 10. јун 2010. године или каснији датум који Банка одабере. Отплата главнице почела би 24. августа 2010. године, а завршила би се 24. фебруара 2021. године (22 једнаке, полугодишње рате). По условима предвиђеним уговором о зајму, на повучене износе зајма обрачунавала би се варијабилна каматна стопа (стопа утврђена на годишњем нивоу, за депозите у валути зајма, релевантног датума за одређивање камате), са могућим преласком на фиксну каматну стопу, ако би то било прихватљивије за зајмопримца. На неповучене износе зајма плаћала би се накнада по основу ангажовања средстава, по стопи од 0,5%.

Чланом III одељком 3.02. Уговора о гаранцији је предвиђено да овај уговор ступа на снагу када закон Републике Србије као гаранта, који се односи на његову ратификацију ступи на снагу.

Сходно наведеном, а имајући у виду чињеницу да је чланом 16. Закона о јавном дугу, између осталог, прописано да Република Србија може дати гаранцију за измирење дуга јавних предузећа чији је оснивач, и то у форми закона, неопходно је ратификовати Уговор о гаранцији.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Одредбом члана 1. Нацрта закона предвиђа се потврђивање Уговора о гаранцији (Железнице Србије – Возна средства) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој, потписаног 14. јула 2006. године у Београду.

Одредба члана 2. Нацрта закона садржи текст Уговора о гаранцији (Железнице Србије – Возна средства) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој у оригиналу на енглеском језику и преводу на српски језик.

У одредби члана 3. Нацрта закона уређује се ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона обезбеђиваће се средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Разлози за доношење овог закона по хитном поступку, сагласно члану 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије, произлазе из чињенице да је услов за повлачење средстава зајма у максималном износу од 60 милиона евра издавање гаранције Републике Србије, како би ЈП Железнице Србије, као зајмопримац, што пре почело да користи средства по овом зајму. Такође, недоношење овог закона по хитном поступку могло би да изазове штетне последице по ЈП Железнице Србије и Републику Србију као гаранта, јер је Уговором о зајму предвиђена провизија на неповучени део зајма од 0,5%, која почиње да тече истеком рока од 120 дана од дана потписивања Уговора о зајму. Такође, имајући у виду прописане процедуре Европске банке за обнову и развој у вези са роковима оглашавања, прикупљања понуда и склапања уговора са изабраним понуђачима, недоношење овог закона по хитном поступку, могло би да доведе у питање реализацију комплетног Пројекта обнове железнице II.